

[Køpke Christensen]

pågældende dag kan gå op og argumentere imod de synspunkter, man hører, men skal have en dag, en overnatning, til at finde ud af, hvad det reelt er, man vil sige i forhold til det, der er blevet sagt. Det er helt fair.

Men jeg vil godt sige til hr. Sønderby med hensyn til, om jeg kender til historien, at naturligvis kender jeg til historien. Måske har jeg ikke på samme måde som hr. Sønderby viden om historien, men jeg er sønderjyde i bund og grund, og dermed kan man selvfølgelig få en viden, uden at man absolut har været til stede på det tidspunkt, hvor begivenhederne fandt sted.

Det, jeg sagde i går – og jeg beklager, for jeg tror ikke, at hr. Sønderby helt har hørt, hvad der blev sagt – var, at det siden 1864 altid har været kutyme, at vi holdt os uden for kamp-handlinger uden for landets grænser. Det er en politik, der er blevet ført både af borgerlige og af socialdemokratiske regeringer. Det er den holdning, man stopper nu. Vi snakkede om NATO-lande. Det er ikke et NATO-land, vi taler om i denne forbindelse, og dér er der en stor, stor forskel i forhold til det, Peder Sønderby står for.

Formanden:

Hr.!

Køpke Christensen (FP):

Hr. Peder Sønderby. Undskyld, hr. formand.

Hr. Sønderby var samtidig inde på, at det naturligvis var kedeligt, at der ikke stod et helt Folketing bag netop den holdning, hr. Sønderby havde. Nu kender jeg jo hr. Sønderby fra det sønderjyske område, og det er åbenbart hans facon, at den mening, denne herre har, absolut også skal deles af de andre, der debatterer med hr. Sønderby.

Jeg vil godt sige til hr. Sønderby, at det, Fremskridtspartiet i dag har udtalt, er det samme, som FN's vicegeneralsekretær har udtalt, nemlig at det, der sker ved at sende danske soldater ned til Bosnien-Herzegovina, er, at man optrapper situationen. Jeg vil ikke den dag, da der virkelig er optrapninger dernede, høre alle de undskyldninger, der vil komme fra de partier, der er gået ind for denne beslutning. Jeg gør bare opmærksom på, at det er det, der er sagt.

Formanden:

Jeg er nødt til at sige, at man omtaler Folketingets medlemmer ved navn og ikke som »denne herre«.

Pelle Voigt (SF):

Selv om jeg kender og respekterer også formandens geografiske baggrund, vil jeg vove at bevæge debatten bort fra det sønderjyske et øjeblik og prøve at rette opmærksomheden mod det forslag, vi diskuterer her i dag, og situationen i Jugoslavien.

Vi har tidligere i dag diskuteret, hvordan de nødhjælpsorganisationer, som skal have hjælp af disse eskorter, stiller sig til at få militæreskorte i Jugoslavien. Jeg har spurgt hr. Glønborg – det synes jeg var et godt bud – om han kunne komme med blot ét eksempel på en nødhjælpsorganisation et eller andet sted, der havde ønsket en sådan militæreskorte. Det har hr. Glønborg ikke hørt om. Vi har heller ikke hørt om det i svarene på de spørgsmål, vi i Forsvarsudvalget har stillet til ministeren. Det er tilsyneladende lidt svært at finde eksempler af denne art.

Derimod har vi hørt det argument, at når FN vedtager et eller andet, når FN's Sikkerhedsråd vedtager et eller andet, så bør vi automatisk gå ind for det. Men det er jo ikke et argument, Danmark selv overholder. I den fuldstændig tilsvarende situation i Somalia, hvor man nu sætter yderligere tropper ind for at beskytte nødhjælpsindsatsen, har både Sverige og Danmark sagt nej til at deltage i den militære indsats, og såvel i Somalia som i Jugoslavien giver internationale nødhjælpsorganisationer udtryk for, at de ikke ønsker denne militæreskorte. Jeg skal citere fra det Ritzautelegram af 16. september, som hr. Arne Melchior prøvede at hemmeligstemple i debatten her i går, og hvori det hedder:

»Den franske nødhjælpsorganisation »Læger uden grænser« mener på linje med Sverige, at indsættelsen af i alt 4.500 FN-soldater i Somalia i stedet for de oprindelige 500, der først var planlagt, unødigt vil øge den spændte situation i landet.«

Vi har altså på det internationale plan, så vidt vi kan konstatere det, en interesse modsætning mellem dem, der skal hjælpes, og dem, der siger, de gerne vil hjælpe, mellem de militære organer og nødhjælpsorganisationerne.